

Phẩm 87: NHƯ HÓA

Tôn giả Tu-bồ-đề bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn! Nếu các pháp bình đẳng không có tạo tác, làm ra, thì làm sao Đại Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật đối với pháp bình đẳng chẳng động mà làm việc Bồ-tát để Bố thí, Ái ngữ, Lợi ích, Đồng sự?

Phật dạy:

–Này Tu-bồ-đề, đúng vậy! Đúng như lời ông nói, các pháp bình đẳng ấy không có tạo tác.

Nếu chúng sinh tự biết các pháp bình đẳng, thì Đức Phật chẳng dùng thần lực đối với các pháp bình đẳng chẳng động mà cứu giúp họ ra khỏi tướng ngã, tướng ngã sở, cho đến tướng người biết, tướng người thấy, do rỗng không mà ra khỏi sinh tử năm đường, ra khỏi tướng sắc, cho đến tướng thức, ra khỏi tướng mắt cho đến tướng ý, ra khỏi tướng địa chủng cho đến tướng thức chủng. Làm cho họ xa lìa tánh tướng hữu vi để được tánh tướng vô vi. Tánh tướng vô vi tức là rỗng không.

–Bạch Đức Thế Tôn! Dùng những thứ không gì mà tất cả pháp không?

–Này Tu-bồ-đề! Bồ-tát xa lìa tất cả pháp tướng. Vì dùng không ấy nên tất cả pháp không. Này Tu-bồ-đề! Ý ông nghĩ sao? Nếu có hóa nhân làm ra hóa nhân. Hóa nhân ấy có là thật chẳng phải rỗng không hay chẳng?

–Bạch Đức Thế Tôn! Hóa nhân ấy không có thật, đều là rỗng không.

–Này Tu-bồ-đề! Không và hóa nhân, hai việc ấy chẳng hợp, chẳng tan, vì không nên không, chẳng nên phân biệt là không, là hóa. Vì sao? Vì hai việc ấy đối với không đều chẳng có là không, là hóa. Vì sao? Này Tu-bồ-đề! Vì sắc tức là hóa, thọ, tưởng, hành, thức là hóa, cho đến Nhất thiết chủng trí tức là hóa.

–Bạch Đức Thế Tôn! Pháp thế gian là hóa, còn pháp xuất thế có phải là hóa chẳng?

–Này Tu-bồ-đề! Tất cả pháp đều là hóa. Ở trong pháp ấy, có pháp Thanh văn biến hóa, có pháp Bích-chi-phật biến hóa, có pháp Đại Bồ-tát biến hóa, có pháp do các Đức Phật biến hóa, có pháp do phiền não biến hóa, có pháp do nghiệp nhân duyên biến hóa.

Này Tu-bồ-đề! Vì lẽ ấy nên tất cả pháp đều là biến hóa.

–Bạch Đức Thế Tôn! Các phiền não dứt trừ, nghĩa là quả Tu-đà-hoàn, quả Tư-đà-hàm, quả A-na-hàm, quả A-la-hán, đạo Bích-chi-phật, Phật đạo, dứt bỏ tập chủng các phiền não có phải đều là biến hóa chẳng?

–Này Tu-bồ-đề! Nếu có pháp tướng sinh diệt thì đều là biến hóa.

–Bạch Đức Thế Tôn! Các pháp gì không phải biến hóa?

–Này Tu-bồ-đề! Nếu là pháp không sinh, không diệt thì không phải biến hóa.

–Bạch Đức Thế Tôn! Pháp gì không sinh, không diệt mà không phải biến hóa?

–Này Tu-bồ-đề! Niết-bàn không có tướng luống dối là chẳng phải biến hóa.

–Bạch Đức Thế Tôn! Như Đức Phật tự nói, các pháp bình đẳng chẳng phải do Thanh văn làm ra, chẳng phải Bích-chi-phật làm ra, chẳng phải Đại Bồ-tát làm ra, chẳng phải các Phật làm ra. Có Phật hay không có Phật, tánh các pháp vẫn thường không. Tánh không tức là Niết-bàn, sao Đức Phật lại nói một pháp Niết-bàn chẳng phải biến hóa?

–Này Tu-bồ-đề, đúng vậy! Các pháp bình đẳng chẳng phải Thanh văn làm ra, cho

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đến tánh không tức là Niết-bàn. Nếu Bồ-tát mới phát tâm, nghe tất cả pháp đều rốt ráo tánh không cho đến Niết-bàn cũng đều như hóa thì tâm rất kinh sợ. Đó là vì mới phát tâm nên Bồ-tát ấy còn phân biệt pháp sinh diệt thì như hóa, pháp chẳng sinh diệt thì chẳng như hóa.

–Bạch Đức Thế Tôn! Làm sao dạy Bồ-tát mới phát tâm biết được tánh không?

–Này Tu-bồ-đề! Có phải các pháp là trước có mà nay là không hay chẳng?

